

สำหรับศาลใช้

๑๗๑
๑๗๒

○ (๓๑)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๑๖/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๕๖๗/๒๕๖๒

สำเนาถูกต้อง

ในพระปรมาภิไยพระมหากษัตริย์

(นางสาวมยุรี มิมมา)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการ

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๒ เดือนพฤษจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

๒๖ ธ.ค. ๒๕๖๒

ความอาญา

ระหว่าง { นางสาวพรทรัพย์ คงโภเงิน โจทก์
                  |
                  | นายสุเสริ ตะเวทิกุล ที่ ๑
                  |
                  ↓ นางสาวอังภาดา ปรัชญาทวี ที่ ๒ จำเลย

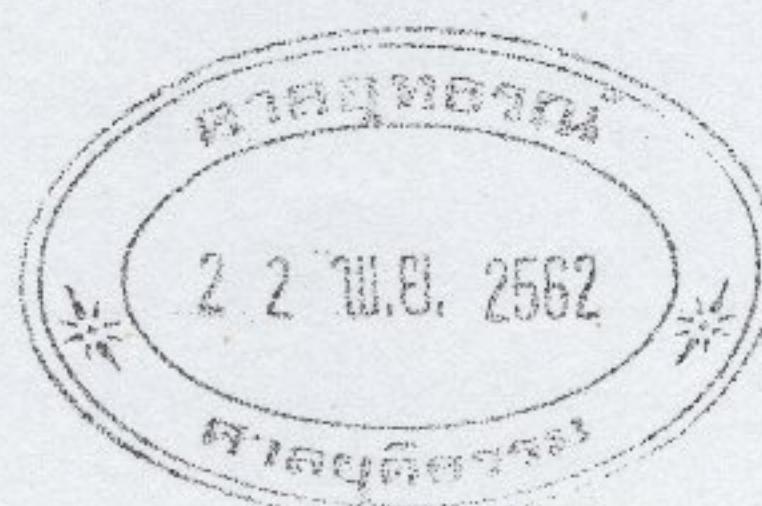
เรื่อง ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ลักษณะ

รับของโจร

จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลจังหวัดพระโขนง

ลงวันที่ ๑๙ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์รับวันที่ ๑๑ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

/โจทก์ฟ้องว่า

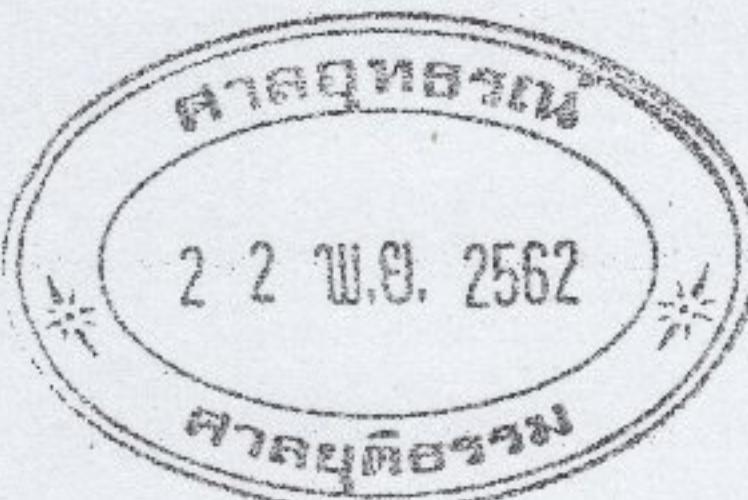
(๓๑ พ.)

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓
 และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ ชั้นที่ ๑ อาคารเอ กับห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๒๒๙ ชั้นที่ ๒๕ อาคารบี
 ในอาคารชุดอกสตัน สุขุมวิท ๒๒ ตำบลคลองเตย อำเภอคลองเตย (พระโขนง)
 กรุงเทพมหานคร โดยโจทก์ได้เชื่อจ้างนายที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดห้องส่วนตัว
 แทนโจทก์ ต่อมาวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน นายจ้างห้องส่วนร่วมกัน
 กระทำการผิดกฎหมายคือ นายจ้างที่ ๑ มอบอำนาจให้นายจ้างที่ ๒ ไปแจ้งข้อความ
 อันเป็นเท็จแก่ร้อยตำรวจเอกพัฒนพงศ์ ศิริเจริญนำ เจ้าหน้าที่ประจำสถานีตำรวจน
 นครบาลทองหล่อ ให้จดข้อความลงในรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายอัน
 เป็นเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานว่า หนังสือ
 กรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ ข้างต้นได้สูญหายไป
 ความจริงนายจ้างห้องชุดรู้อยู่แล้วว่า กรรมสิทธิ์ห้องชุดห้องส่วนเป็นของโจทก์
 โดยโจทก์ได้เชื่อจ้างที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดห้องส่วนแทนโจทก์ และ
 หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของโจทก์ และนายจ้างห้อง

/ร่วมกัน

(๓๑ พ.)

- ๓ -

ร่วมกันไปแจ้งว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสูญหายไป ต่อมานิวันเดียวกัน

จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดโดยจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒

นำรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายดังกล่าวไปแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อ

เจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาพระโขนง ให้จดข้อความ

ลงบันทึกถ้อยคำข้ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด อันเป็นเอกสารซึ่งมี

วัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว

หายไป เพื่อขอรับใบแทนฉบับเดิมอันเป็นความเท็จ เจ้าพนักงานที่ดินลงเชื่อจึงมี

คำสั่งให้ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับใหม่ให้จำเลยที่ ๑ ทำให้โจทก์ได้รับ

ความเสียหาย และโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่เจ้าพนักงานที่ดินหรือ

ประชาชน ต่อมาวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองร่วมกันลัก

กรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ ข้างต้น โดยสมคบกันโอนขายฝาก

ห้องชุดทั้งสองห้องให้แก่นายดีปัก นารูลา โดยจำเลยที่ ๑ มอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒

ทำสัญญาขายฝากแก่นายดีปัก ซึ่งไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ โดยเป็นการ

/ແຢ່ງເອາໄປ

(๓๑ พ.)

- ๔ -

ແຢ່ງເອາໄປຈຶ່ງກຣມສີທີ່ຂອງໂຈທົກ ທຳໃຫ້ໂຈທົກໄດ້ຮັບຄວາມເສີຍຫາຍ
 ທີ່ມີລະນຸ້ນຕາມວັນເວລາດັ່ງກ່າວຫລັງຈາກທີ່ຈຳເລີຍທີ່ ๑ ລັກທຽພຍື່ນວັນເວລາທີ່
 ນາຍດີປັກຮັບຊື່ຝາກທຽພຍື່ນຂອງໂຈທົກ ຈຳເລີຍທີ່ ๒ ໄດ້ຊ່ວຍຊ່ອນເຮັນ ຂ່ວຍຈຳນ່າຍ
 ຂ່ວຍພາເອາໄປເສີຍ ຮັບຈຳນໍາ ທີ່ຮັບໄວ້ດ້ວຍປະກາດໄດ້ ຈຶ່ງທຽພຍື່ນຂອງໂຈທົກ
 ທີ່ຖູກລັກໄປຈາກຈຳເລີຍທີ່ ๑ ໂດຍຈຳເລີຍທີ່ ๒ ຮູ້ອູ່ແລ້ວວ່າເປັນທຽພຍື່ນທີ່ໄດ້ມາຈາກການ
 ກະທຳຄວາມຜິດຫຼານລັກທຽພຍື່ນ ແລະ ຮະຫວ່າງວັນທີ ๒๐ ເມສາຍນ ๒๕๖๐ ຄືງວັນທີ ๓
 ພຸດຍການ ๒๕๖๐ ເວລາກລາງວັນແລະເວລາກລາງຄືນ ຕ່ອນັບກັນ ຮະຫວ່າງທີ່ໂຈທົກ
 ຜ່ອນໍາຮະຄ່າຫ້ອງຊຸດເລີກທີ່ ๑๕๐/๒๒๘ ໂຈທົກຈຶ່ງໃສ່ຊື່ຈຳເລີຍທີ່ ๑ ປຶ້ອກຮມສີທີ່
 ຫ້ອງຊຸດດັ່ງກ່າວແຫນໂຈທົກ ໂດຍເປັນຜູ້ທຳສົ່ງສູງຈຳນອງກັບຮນາຄາຣ ແຕ່ຈຳເລີຍທີ່ ๑
 ໂດຍທຸຈິຣິຕິນໍາເງິນສ່ວນທີ່ຄ້າງໝາຍໃນຫ້ອງຊຸດດັ່ງກ່າວໄປໝາຍຕ່ອນຮນາຄາຈົບຄົວນ
 ແລະໄດ້ຄອນຈຳນອງ ແລ້ວນໍາໜັງສືອກຮມສີທີ່ຫ້ອງຊຸດດັ່ງກ່າວອອກມາຈາກຮນາຄາຣ
 ໂດຍໂຈທົກໄມ່ໄດ້ຮັ້ງເຫັນຍືນຍອມ ຕ່ອນວັນທີ ๓ ພຸດຍການ ๒๕๖๐ ເວລາກລາງວັນ
 ຈຳເລີຍທີ່ສອງຮ່ວມກັນລັກຮມສີທີ່ຫ້ອງຊຸດເລີກທີ່ ๑๕๐/๒๒๘ ດັ່ງກ່າວຈຶ່ງເປັນ
 ຂອງໂຈທົກ ແລະ ສາມຄະບັນໂນ້ນຫາຍຫ້ອງຊຸດເລີກທີ່ ๑๕๐/๒๒๘ ໄປໃຫ້ແກ່ຈຳເລີຍທີ່ ๒

/ໃນວັນ

22 พ.ย. 2562

(๓๑ พ.)

- ๔ -

ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๒ ขายฝากห้องชุดดังกล่าวให้นายดีปัก โดยโจทก์ไม่ได้รู้เห็นยินยอม ซึ่งจำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่ากรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวเป็นของโจทก์

โดยโจทก์ใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทนโจทก์ อันเป็นการแย่งกรรมสิทธิ์ของโจทก์ไป ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย หรือมีฉนั้นระหว่าง

วันเวลาดังกล่าวภายหลังจากที่จำเลยที่ ๑ ได้ถอนจำนวนห้องชุดซึ่งเป็นทรัพย์ของ

โจทก์ถึงเวลาที่จำเลยที่ ๒ รับโอนจำนวนห้องชุดนี้จากจำเลยที่ ๑ จากนั้นจำเลยที่ ๒ ช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาไปเสีย รับจำนำ หรือรับไว้ด้วย

ประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์ของโจทก์ที่ถูกลักไปจากจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ รู้อยู่แล้วว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มามาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เหตุเกิดที่

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร และแขวงหนองบอน เขตประเวศ

กรุงเทพมหานคร ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา

๘๓, ๙๐, ๙๑, ๑๓๗, ๒๖๗, ๒๖๙, ๓๓๕ (๗) และลงโทษจำเลยที่ ๒ ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗, ๙๑

/ศาลชั้นต้น

(๓๑ พ.)

- ๖ -

ศาลชั้นต้นได้ส่วนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (เดิม), ๒๖๘ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๖๗ (เดิม), ๓๓๔ (เดิม) การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นการกระทำความผิด

หลักกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑ ฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน และฐาน

แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสาร

มหานหรือเอกสารราชการ เป็นการกระทำกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมาย

หลัยบท ให้ลงโทษฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จดข้อความ

อันเป็นเท็จลงในเอกสารมหานหรือเอกสารราชการ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษ

หนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ แต่จำเลยที่ ๑ เป็นผู้แจ้งให้

เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จเองและใช้เอกสารนั้น จึงให้ลงโทษฐานใช้หรือ

/ อ้างเอกสาร

(๓๑ พ.)

- ๗ -

อ้างเอกสารแต่กระทรวงเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘ วรรคสอง

จำคุก ๑ ปี ฐานลักทรัพย์ จำคุกกระทรวงละ ๖ เดือน รวม ๗ กระทรวง รวมจำคุก

จำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๑ ปี ๑๒ เดือน ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๒

จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเป็นยุติ

ในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดโต้แย้งพงได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๑ โจทกรู้จักกับ

จำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๔ บริษัทเมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด

(มหาชน) โอนขายห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ ของอาคารชุด

อักษร สุขุมวิท ๒๒ ให้เชื้อจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ โดยโจทก์เป็น

ผู้เก็บรักษาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งสองฉบับไว้ตามสำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์

ห้องชุดเอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖ ต่อมาวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔

บริษัทเมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) โอนขายห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๒๒๙

ของอาคารชุดเดียวกัน ให้เชื้อจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และในวันเดียวกัน

/จำเลยที่ ๑

(๓๑ พ.)

- ๙ -

จำเลยที่ ๑ จดทะเบียนจำนวนห้องชุดดังกล่าวแก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

(มหาชน) และธนาคารผู้รับจำนวนเป็นผู้เก็บรักษาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดไว้

ตามสำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เอกสารหมายเลข จ.๓๐ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

จำเลยที่ ๑ มอบให้จำเลยที่ ๒ แจ้งข้อความต่อเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓ และเลขที่

๑๔๐/๓๔ รวมสองฉบับสูญหายไป ตามสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหาย เอกสารหมายเลข จ.๑๖ และในวันเดียวกันนั้นจำเลยที่ ๑ มอบให้จำเลยที่ ๒

นำสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายดังกล่าวไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดินให้ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งสองห้อง โดยอ้างว่าหนังสือกรรมสิทธิ์

ห้องชุดฉบับผู้ถือสูญหายจากน้ำท่วม ตามสำเนาคำขอใบแทนเอกสารหมายเลข จ.๒๑ และ จ.๒๒ เจ้าพนักงานที่ดินออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่

๑๔๐/๓๓ และเลขที่ ๑๔๐/๓๔ ให้ใหม่ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐

จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาขายฝากห้องชุดทั้งสองห้องแก่นายดีปัก นารูตา ระบุราครวม

/๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓๑ พ.)

- ๙ -

๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดได้คืนภายใน ๖ เดือน ตามสำเนาหนังสือ

สัญญาขายฝากเอกสารหมาย จ.๒๔ ต่อมาวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ จำเลยที่ ๑

จดทะเบียนได้ถอนการขายฝากและขายห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓ และเลขที่

๑๔๐/๓๔ ให้นายไม่เคิล สวัสดีสวี ตามสำเนาหนังสือสัญญาขาย รวมสองห้อง

เอกสารหมาย จ.๓๔ ส่วนห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๑๒๙ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม

๒๕๖๐ จำเลยที่ ๑ จดทะเบียนได้ถอนจำนวนจากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด

(มหาชน) และในวันเดียวกันนี้จดทะเบียนขายให้จำเลยที่ ๒ ระบุราคা

๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจำเลยที่ ๒ จดทะเบียนขายฝากห้องชุดดังกล่าว

แก่นายดีปัก ระบุราค่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันเช่นกัน ตามสำเนา

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด สำเนาหนังสือสัญญาขายและสำเนาหนังสือสัญญา

ขายฝาก เอกสารหมาย จ.๓๐ และ จ.๓๑

เนื่องจากจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายหลายประการ

ที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาในศาลชั้นต้น แต่เป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบ

/เรียบร้อย

(๓๑ พ.)

- ๑๐ -

เรียบร้อย จำเลยที่ ๑ จึงยกขึ้นอ้างได้ ได้แก่ โจทก์เป็นผู้เสียหายโดยนิติธรรมหรือไม่

คำฟ้องเคลื่อบคลุมหรือไม่ และข้อเท็จจริงในคดีนี้ต้องรับฟังข้อเท็จจริงในคดีแพ่ง

หรือไม่ ซึ่งเห็นควรวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน โจทก์อ้างว่าแท้จริงโจทก์เป็น

เจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพาททั้งหมดโดยใส่ชื่อจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของ

กรรมสิทธิ์แทน โดยเฉพาะหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่

๑๕๐/๓๔ อยู่ในความครอบครองของโจทก์ เมื่อจำเลยที่ ๑ มอบให้จำเลยที่ ๒

แจ้งแก่เจ้าพนักงานที่ดินว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทุกฉบับสูญหาย เพราะ

น้ำท่วมและขอออกใบแทนใหม่ ชำระหนี้ส่วนที่เหลือของห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๑๒๙

แล้วโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งหมดไปยังบุคคลอื่น ยอมทำให้โจทก์ได้รับความ

เสียหาย โจทก์จึงเป็นผู้เสียหาย โดยไม่มีส่วนร่วมในการกระทำการผิดด้วย

โจทก์จึงเป็นผู้เสียหายโดยนิติธรรม และโจทก์บรรยายฟ้องชัดเจนตามข้ออ้าง

ดังกล่าว โดยระบุว่าจำเลยทั้งสองเจตนาทุจริตร่วมกันแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อ

เจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าพนักงานที่ดินตามลำดับว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

/สูญหาย

(๓๑ พ.)

- ๑๑ -

สัญญายอันเป็นเหตุ เมื่อข้ออกใบแทนแล้วจำเลยทั้งสองนำไปขายให้บุคคลอื่น

อันเป็นการร่วมกันกระทำความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ลักษณะ แล้วรับของโจร

ตามที่โจทก์บรรยายฟ้องพ่อสมควรที่จำเลยทั้งสองจะเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว คำฟ้อง

ไม่เคลือบคลุม อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ให้การพิจารณาคดีอาญา

ต้องรับฟังข้อเท็จจริงในคดีส่วนแพ่ง ส่วนข้อกฎหมายอื่นนอกจากนี้เป็นเรื่องที่ศาล

จะต้องวินิจฉัยปรับบทไปพร้อมกันกับการวินิจฉัยข้อเท็จจริงที่จำเลยที่ ๑ อุทธรณ์

คัดค้านคำพิพากษาศาลชั้นต้นอยู่แล้ว อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายของจำเลยที่ ๑

ทุกข้อข้างต้นฟังไม่เข้า

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่าจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตาม

คำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โจทก์มีโจทก์เบิกความว่าภายหลังจากโจทกรู้จักกับ

จำเลยที่ ๑ เมื่อปี ๒๕๔๑ ตามคำแนะนำของเพื่อนโจทก์ เมื่อประมาณปี ๒๕๔๘

ถึงปี ๒๕๔๙ โจทก์เช่าบ้านอยู่ใกล้กับที่จำเลยที่ ๑ เช่าบ้านอยู่ที่หมู่บ้านกลางกรุง

ย่านทองหล่อ ต่อมาปี ๒๕๕๒ โจทก์กับบุตรชายที่พักไปเช่าอยู่ที่คอนโดมิเนียม

พลูเลอตัน เนื่องจากโจทก์แยกกันอยู่กับสามีโจทก์มาราวยีแล้ว ขณะเดียวกัน

/โจทก์

(๓๑ พ.)

- ๑๒ -

โจทก์ก่อตั้งบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด ให้จำเลยที่ ๑ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ

แต่แท้จริงเป็นของโจทก์ โดยจำเลยที่ ๑ ลงชื่อมอบอำนาจโดยไว้ให้โจทก์ทำ

กิจการต่าง ๆ ได้ และมีหนังสือลาออกจากเป็นกรรมการบริษัท โจทก์ทำ

กิจการต่าง ๆ ของบริษัทเอง เนื่องจากขณะนั้นบริษัทแอดเซ็ทโกรว์เวอร์ จำกัด

ที่โจทก์ทำกิจการมาก่อนถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด โจทก์จึงไม่ต้องการ

ผูกพันทำนิติกรรมใดในนามตนเอง โจทก์เป็นผู้ซื้อห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และ

๑๕๐/๓๔ โดยวางเงินดาวน์และผ่อนชำระเงองในนามจำเลยที่ ๑ และเป็น

ผู้ครอบครองเก็บรักษาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวไว้ ต่อมารื้อห้องชุดเลขที่

๑๕๐/๒๒๙ โดยให้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ขอสินเชื่อรนาค แต่โจทก์คงเป็นผู้ผ่อน

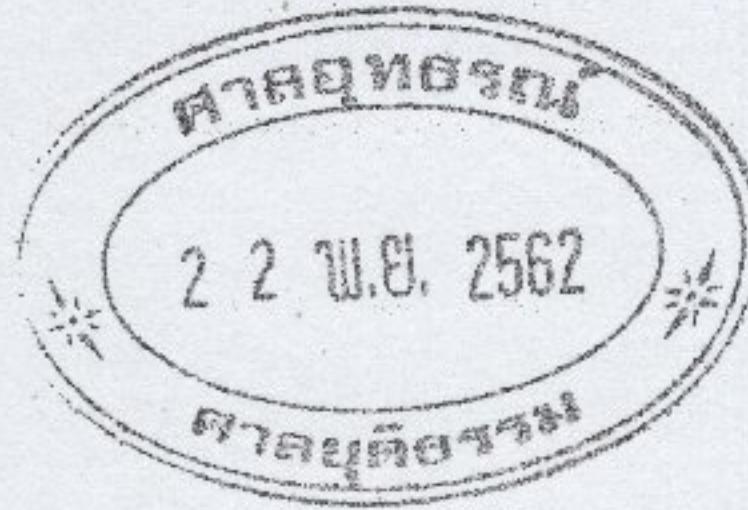
ชำระในนามจำเลยที่ ๑ รวมทั้งชำระค่าไฟฟ้า น้ำประปา ค่าส่วนกลาง และ

ค่าประกันภัยห้องชุดทั้งหมด ต่อมารนาคจะฟ้องบังคับจำนองห้องชุดเลขที่

๑๕๐/๒๒๙ จำเลยที่ ๑ นำหนังสือแจ้งยอดหนี้ให้โจทก์ดู โจทก์จึงให้นางสาวอรุณลักษณ์

ตันทูลเวสส บุตรโจทก์ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทโกลว์ อินเตอร์

เวนเจอร์ จำกัด ของโจทก์ นำเงินไปชำระหนี้ให้รนาคตามบันทึกเอกสาร

/หมาย

(๓๑ พ.)

- ๓๓ -

หมาย จ.๔๑ และใบเสร็จรับเงินเอกสารหมาย จ.๘ ต่อมาโจทก์ทราบว่าจำเลยที่ ๑

ขายฝากห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ ไปยังบุคคลอื่น ห้องที่

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดและหนังสือสำเนาทะเบียนบ้านอยู่กับโจทก์ ในส่วนห้องชุด

เลขที่ ๑๕๐/๒๒๙ จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้จำนวนที่เหลือแล้วโอนขายให้จำเลยที่ ๒ แล้ว

โอนขายฝากต่อให้นายดีปักในวันเดียวกัน ส่วนจำเลยที่ ๑ มีจำเลยที่ ๑

เบิกความว่าจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด มิใช่ของโจทก์

ตามที่ปรากฏในหนังสือรับรอง จำเลยที่ ๑ รู้จักกับโจทก์ โจทก์ทำงานเกี่ยวกับ

อสังหาริมทรัพย์ โจทก์มีบุคลิกน่าเชื่อถือ คล่องแคล่ว ติดต่อประสานงาน

หน่วยงานต่าง ๆ ได้ จำเลยที่ ๑ จึงให้โจทก์มาร่วมงาน จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ซื้อ

ห้องชุดพิพาททั้งสามห้องตามที่ผู้จัดการธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

สาขาสุขุมวิท ๔๕ แนะนำให้ซื้อไว้ ซึ่งขณะนั้นจำเลยที่ ๑ มีรายได้จากการดำเนิน

กิจการโรงเรียนนานาชาติ เริ่มต้นเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๑

วางแผนจดห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ จำนวนเงิน

/๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓๑ พ.)

- ๑๔ -

๑๐๐,๐๐๐ บาทก่อน ต่อมาริชัทเมเจอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ผู้ขาย

โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวให้จำเลยที่ ๑ หลังจากนั้นโครงการเสนอขาย

ห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๒๗๙ ให้จำเลยที่ ๑ อีกเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

จำเลยที่ ๑ วางแผนจอง ๑๕๐,๐๐๐ บาท จากราคาขาย ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

แล้วทำสัญญาซื้อขายห้องชุด เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน

๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ส่วนที่เหลือจดทะเบียนจำนองกับธนาคารไทยพาณิชย์

จำกัด (มหาชน) จำเลยที่ ๑ ซื้อห้องชุดพิพากษาทั้งสามห้องไว้เพื่อให้บุตรของตน

อาศัยอยู่ ส่วนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔

จำเลยที่ ๑ เก็บไว้ในตู้นิรภัยของบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด ให้โจทก์เป็นผู้ดูแล

และยอมให้โจทก์กับบุตรโจทก์พักอาศัยแทนที่จำเลยที่ ๑ จะออกค่าเช่าที่พักที่อื่น

ให้ ต่อมายาจำเลยที่ ๑ มีปัญหาทะเลาะกับโจทก์เนื่องจากโจทก์บริหารกิจการ

บริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด ไม่ดี จึงขอให้โจทก์และบุตรออกจากห้องชุดพิพากษา

เมื่อจำเลยที่ ๑ ทราบหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด โจทก์แจ้งว่าอย่างได้ให้ไป

/ออกใหม่

(๓๑ พ.)

- ๑๕ -

ออกใหม่ จำเลยที่ ๑ จึงมอบอำนาจให้จำเลยที่ ๒ ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนอกจากข้อเท็จจริงที่เป็นที่ยุติและข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยที่ ๑ เปิกความถึงแล้ว ยังได้ความจากอุทธรณ์ของจำเลยที่ ๑ เองว่าโจทก์กับจำเลยที่ ๑ คบหาเป็นสามีภริยา กัน และมีการก่อตั้งบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด ไปชำระหนี้ให้ธนาคาร เห็นว่า การซื้อห้องชุดพิพาทเมื่อปี ๒๕๕๔ โดยโจทก์อ้างว่าแท้จริงบริษัทดังกล่าวโจทก์เป็นเจ้าของแต่ต้องให้จำเลยที่ ๑ ออกหน้าเป็นกรรมการบริษัทนั่นจากโจทก์เป็นกรรมการบริษัทแอสเซทโกร์เวอร์ จำกัด และศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด บริษัทดังกล่าว เกรงว่าจะกระทบกระเทือนถึงสถานภาพในการดำเนินธุรกิจของโจทก์ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ปฏิเสธข้อเท็จจริงนี้ แต่อ้างข้อเท็จจริงใหม่ว่าจำเลยที่ ๑

/นำเงิน

(๓๑ พ.)

- ๑๖ -

นำเงินที่ได้จากการดำเนินกิจการโรงเรียนนานาชาติของจำเลยที่ ๑ เองมาซื้อ

ห้องชุดพิพาท ซึ่งไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน ขณะเดียวกันสำหรับห้องชุดเลขที่

๑๔๐/๓๓ และเลขที่ ๑๔๐/๓๔ โจทก์และจำเลยที่ ๑ ต่างเบิกความตรงกันว่า

ชำระเงินสด แต่โจทก์ยังมีรายการผ่อนชำระหนี้โดยบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด

เดือนละ ๕๓,๕๐๐ บาท มานำสืบแสดงการชำระหนี้ที่จำเลยที่ ๑ ขอสินเชื่อจาก

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ไว้ในนามจำเลยที่ ๑ เอง รวมทั้งทะเบียน

บ้านห้องชุดพิพาททั้งสองที่อยู่ในความครอบครองของโจทก์มาสืบประกอบ และ

ยังมีสำเนาหนังสือลาออกจากเป็นกรรมการบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด ของ

จำเลยที่ ๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมาย จ.๓ ซึ่งเป็นเวลา

ภายหลังจากมีการซื้อห้องชุดพิพาททั้งหมดแล้วมานำสืบแสดงถึงการที่โจทก์อ้างว่า

ให้จำเลยที่ ๑ เป็นกรรมการบริษัทแต่ในนาม และถ้อยคำในหนังสือดังกล่าวยังสื่อ

แสดงว่าจำเลยที่ ๑ ยอมรับว่ากิจการดังกล่าวเป็นของโจทก์ แต่โจทก์ไว้วางใจ

จำเลยที่ ๑ ให้เป็นกรรมการบริษัท ส่วนห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๒๒๙ ซึ่งจดทะเบียน

/จำนวนไว้

(๓๑ พ.)

- ๑๗ -

จำนวนไว้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) นั้น ปรากฏใบเสร็จรับเงิน

ค่างวดผ่อนชำระเดือนละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท อัญในความครอบครองของโจทก์

ตลอดมา แม้ธนาคารจะออกใบเสร็จรับเงินในนามจำเลยที่ ๑ ก็เป็นเรื่อง

ทางปฏิบัติที่ธนาคารเจ้าหนี้ต้องออกใบเสร็จรับเงินในนามของผู้มีชื่อเป็นเจ้าของ

และเป็นผู้จำนอง นอกจากนี้ เมื่อครั้งธนาคารห่วงดามหนี้จำเลยที่ ๑ นางสาวอรุณลักษณ์

ก็เป็นผู้ชำระหนี้ในนามจำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม

๒๕๖๐ ตามรายการผ่อนชำระและใบเสร็จรับเงิน เอกสารหมาย จ.๘ โดย

ใบเสร็จรับเงินดังกล่าวรวมทั้งใบเสร็จรับเงินที่เกี่ยวกับการผ่อนชำระก่อนหน้านี้

ก็อยู่ในความครอบครองของโจทก์ จำเลยที่ ๑ เพียงแต่นำสืบว่าการชำระหนี้ต่าง ๆ

ดังกล่าวเป็นการชำระหนี้ผูกพันตามที่จำเลยที่ ๑ เป็นกรรมการบริษัทบลูสตาร์

มีเดีย จำกัด และเป็นเงินของจำเลยที่ ๑ โดยอาศัยว่าซื้อเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้ถูก

ขอสินเชื่อเป็นชื่อจำเลยที่ ๑ อย่างไรก็ตามจากความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์กับ

จำเลยที่ ๑ ในลักษณะอยู่กินร่วมกันฉันสามีภริยาตามที่จำเลยที่ ๑ อ้างในอุทธรณ์

/ ตรงกับ

(๓๑ พ.)

- ๑๙ -

ตรงกับตามที่ได้ความจากนางศศิเพ็ญ ศุภลักษณ์หิรัญ พยานโจทก์ในชั้นไต่สวน

มูลพ้องว่า จำเลยที่ ๑ กับโจทก์เป็นสามีภริยา กันโดยมิได้จดทะเบียนสมรส และ

ในชั้นพิจารณาประกายบันทึกถอดความการโต้ตอบทางสื่ออินเทอร์เน็ตระหว่าง

โจทก์กับจำเลยที่ ๑ ที่สื่อความหมายไปในทางซึ้งสา แและโจทก์ประกว่าจะย้าย

ออกไปก็ได้ ทุกวันนี้เหมือนเข้าบ้านอยู่ ตอบโต้ที่จำเลยที่ ๑ แจ้งว่าทรัพย์สิน

เหล่านี้ไม่ใช่ของตนตามบันทึกข้อความเอกสารหมาย จ.๑๔ ประกอบกับโจทก์

ตอบคำถามค้านหนายจำเลยทึงสองว่าในการซื้อห้องชุดพิพาทเลขที่ ๑๕๐/๒๒๙

ราคา ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โจทก์วางแผนดาวน์ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือ

จำเลยที่ ๑ ภูมิใจนักการ จึงเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของโจทก์กับจำเลยที่ ๑

ตั้งแต่ก่อตั้งบริษัทบลูสตาร์ มีเดีย จำกัด มาด้วยกัน การขอสินเชื่อจากนักการ

ในนามจำเลยที่ ๑ ขณะที่บริษัทแอสเซท โกรว์เวอร์ จำกัด ที่โจทก์เป็นกรรมการ

ผู้มีอำนาจจูงใจมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด แสดงถึงการช่วยเหลือเกื้อกูลกันใน

ฐานะสามีภริยาในลักษณะเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่มาได้ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม

/สำหรับ

○

(๓๑ พ.)

- ๑๙ -

สำหรับความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานซึ่งอาจทำให้ผู้อื่น

หรือประชาชนเสียหาย และขณะเดียวกันเป็นผู้แจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความ

อันเป็นเท็จลงในเอกสารมหานหรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับ

ใช้เป็นพยานหลักฐานโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

นั้น จำเลยที่ ๑ ทราบอยู่แล้วว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๐/๓๓ และ

เลขที่ ๑๔๐/๓๔ มิได้สูญหายแต่อยู่ในความครอบครองของโจทก์ แม้จำเลยที่ ๑

จะกล่าวอ้างว่าอยู่ในตู้นิรภัยของบริษัทบลูสตาร์ มีเดียว จำกัด และให้โจทก์ดูแลอยู่

ก็ยังคงหมายความว่าจำเลยที่ ๑ รู้อยู่ว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว

มิได้สูญหายไป เพียงแต่จำเลยที่ ๑ ให้โจทก์ส่งมอบให้ จำเลยที่ ๑ แต่โจทก์ไม่ส่งมอบ

ให้ จำเลยที่ ๑ กลับมอบให้จำเลยที่ ๒ ไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่าหนังสือ

กรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวสูญหายลงในรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายตาม

สำเนาเอกสารหมาย จ.๑๖ โดยมีเจตนาที่จะให้นำไปแสดงต่อเจ้าพนักงานที่ดิน

เพื่อออกใบแทน จากนั้นยังมอบให้จำเลยที่ ๒ ไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดิน

/ จดข้อความ

(๓๑ พ.)

- ๒๐ -

จดข้อความว่า เอกสารดังกล่าวสูญหายเพราเหตุน้ำท่วมตามสำเนาคำขอใบแทน

เอกสารหมาย จ.๒๑ และ จ.๒๒ ทั้งที่จำเลยที่ ๑ รู้ว่าข้อความดังกล่าวเป็นความ

เท็จ จึงเป็นการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานและให้เจ้าพนักงาน

จดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหานหรือเอกสารราชการ โดยประการ

ที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่โจทก์ หรือเจ้าพนักงานที่ดินแล้ว แม้ข้อเท็จจริง

จะฟังว่าจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของรวมในห้องชุดพิพากษาที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่

๑๕๐/๓๔ ก็ตาม ส่วนความผิดฐานลักทรัพย์แม้ในกรณีห้องชุดพิพากษาที่

๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ ถือว่าจำเลยที่ ๑ ใช้กลอุบายโดยการแจ้งข้อความ

อันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานและได้ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมาแล้วขายไป

โดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ก็ตาม ส่วนห้องชุดพิพากษาที่ ๑๕๐/๒๒๙

จำเลยที่ ๑ ได้ถอนหนี้จำนวนส่วนที่เหลือแก่ธนาคารแล้วขายไปโดยไม่ได้รับความ

ยินยอมจากโจทก์เช่นกัน ทั้งสองกรณีปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐

จำเลยที่ ๑ ขายฝากห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๓๓ และเลขที่ ๑๕๐/๓๔ ให้นายดีปัก

/ และ

(๓๑ พ.)

- ๒๑ -

และเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำเลยที่ ๑ ขายห้องชุดเลขที่ ๑๕๐/๒๒๙

ให้จำเลยที่ ๒ ขณะที่โจทก์ในฐานะเจ้าของรวมยังคงครอบครองห้องชุดพิพากษา

ห้องสามห้องอยู่ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่โอนขายห้องชุดพิพากษาดังกล่าว

ไปจึงยังไม่ถือว่าเป็นการแย่งการครอบครองขณะที่จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของรวมอยู่

การกระทำของจำเลยที่ ๑ ห้องสองครั้งจึงไม่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ อุทธรณ์

ของจำเลยที่ ๑ พังขึ้นบางส่วน

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๑ ในข้อหาลักทรัพย์
นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอันต้น.

นายธีรวัฒน์ ไตรราี

นายพฤกษ์ อากาศน่วม

นายภิม คงสันติ

